

PRVÉ DOJMY Z PRAXE

Určite, ako každý tretíak z našej školy, som sa aj ja praxe obávala. Nevedela som, čo môžem očakávať. Prvý deň praxe bol taký „oŕukávajúci“. Zvykala som si na nové prostredie, nových ľudí, nové vône... Výkony, ktoré som robila boli neisté. Ved' dovtedy som si to skúšala len v škole na cvičeniach, alebo som to ovládala len teoreticky.

Aj sestričky sú rôzne. Niektoré nás chápu viac, iné menej. Mnohé veci sú pre nich samozrejmé a neuvedomujú si, že sme len študenti, ktorí môžu robiť len určité výkony. Iné sestry si to zas uvedomujú až veľmi dobre. Posielajú nás len hore-dole do laboratória a s pacientmi na vyšetrenia. Úplne

„najlepšie“ je, keď im máme vypisovať rôzne papiere, upratať skrine, či nastrihať obvazy. To je práca, do ktorej sa sestričkám zrejme veľmi nechce, a tak využívajú našu prítomnosť.

Nad niektorými vecami sa treba jednoducho pousmiať a ísť ďalej. Všetci totiž máme niekedy „svoje dni“.

NO, okrem takýchto menej záživných vecí nadobudneme na

praxi aj mnohé skúsenosti. Pacienti sú vďační, keď im s niečím pomôžeme, porozprávame sa s nimi a veľakrát stačí jemný

úsmev, keď okolo nich prechádzame. Oni si našu prácu vážia. Vedia, že nepatrí medzi tie najľahšie a že vykonávať ju môžu len silné osobnosti.

Na prax treba prísť jednoducho v dobrej nálade a rozdávať ju medzi pacientov ☺!